

Saterdag 14 Januarie

Skrifgedeelte: 2 Korintiërs 5:11-21; Heidelbergse Kategismus v/a 88

Fokusgedeelte: 2 Korintiërs 5:17

Opregte bekering

Ons kan nie 'n lewe van dankbaarheid lei as ons nie gered is nie. Eers moet ons tot bekering kom – die Gees moet ons harte verander, en ons moet die evangelie hoor en in geloof daarop reageer (Rom. 8:29-30). Jesus het versoening gedoen vir die sondes van sy mense aan die kruis, maar die voordele van hierdie versoening word nie werklik in ons ervaring tot en met ons bekering nie.

In Vraag en Antwoord 88 van die Heidelbergse Kategismus bely ons ware bekering. Fundamenteel is bekering die afsterwe van iets ouds en die koms van iets nuuts. Bekeerde mense is, vertel die apostel Paulus vir ons, nuwe skeppings in Christus (2 Kor. 5:17). Daar is 'n beslissende breuk met die ou lewenswyse en 'n omhelsing van Christus en sy wil.

Die metafoor van die heengaan van die oue en die koms van die nuwe is algemeen in Paulus se geskrifte. Gewoonlik word dit beskryf in terme van dood en opstanding. Romeine 6:1-4 verduidelik byvoorbeeld dat ware bekeerlinge tot Christus vir sonde gesterf het. Hulle het hulle pogings om 'n wet vir hulleself te wees, verloën. Deur van sonde te vlug en na die Verlosser te hardloop, is hulle ou self in die graf begrawe. Op hulle beurt is hulle saam met Christus opgewek. Hulle nuwe self is opgewek in krag, net soos Jesus opgewek is. Hierdie nuwe self leef tot geregtigheid, net soos ons Verlosser tot geregtigheid lewe. Anders as Jesus, sal daar tye wees wanneer die bekeerling sondig en optree soos sy dood-en-begrawe ou mens (1 Joh. 1:8-9). Tog sal ware bekeerlinge nie tevrede wees om in sonde te bly nie, maar hulle sal versteur word deur hulle wetsoortreding, hulle sal berou hê en hulle sal hulle vlees doodmaak deur die krag van die Gees (Rom. 8:13).

Die weg na die lewe is die weg van die dood – die dood vir sonde en self. Slegs as ons eers aan sonde sterf, kan ons tot nuwe lewe opgewek word en nuwe skepsels in Christus word. Dit gebeur beslissend by bekering, maar die Christelike lewe is die proses om elke dag die sonde af te sterf en die lewe te soek wat ons s'n is in Christus Jesus deur die krag van die Heilige Gees. As ons werklik een keer in ons bekering vir die sonde gesterf het, sal ons daagliks probeer sterf aan die sonde wat nog in ons lewens oorbly.

Sing: Psalm 119-1:20, 39

Ds. GD Oosthuizen (Orrie) (Vaalharts)